

Ст. А.

Пѣтуване до р. Йорданъ

Йерусалимъ едва се пробуждаше отъ своя сънъ, когато нашиятъ автомобилъ профуча по неговитѣ прашни улици и се отправи на изтокъ къмъ р. Йорданъ. Пѣтътъ е отлично асфалтово шосе. Върви всрѣдъ Юдейскитѣ планини, покрай изсъхналото корито на *Кедронския потокъ*. Вѣпрѣки многобройнитѣ завои и спускове, автомобилътъ лети съ шеметна бързина; понѣкога стига до 100 клм. и повече въ часъ.

Мѣстносттата е дива и нерадостна.

Колкото се отдалечаваме отъ града, толкова пострѣмни ставатъ планинитѣ. Тѣ сж съвършено голи — нѣма ни дърво, нито храстъ по тѣхъ. Навсѣкжде е камѣкъ и пѣськъ, и само тукъ-тамъ се мѣрне нѣкоя черна палатка на скитащитѣ пастири. По цѣлия пѣтъ — около 40 клм. — никакви селища, като изключимъ 2-3 изоставени параклиса. Разправиха ни, че цѣлата планина е усѣяна съ множество пещери, въ които нѣкога сж живѣли отшелници, но нѣмахме възможность да видимъ нито една отъ тѣхъ.

По срѣдата на пѣтя единъ голѣмъ надписъ на високъ стѣлбъ привлича погледа, и ние спираме. [На него е написано на английски: „Тукъ е морското равнище“. Оттукъ натѣй ние вървимъ, качваме се и се спускаме все подъ морското равнище, макаръ че се движимъ по суша. Защото навлизаме въ най-голѣмата падина на сушата. Наскоро се показа ослѣпително блѣскавата повърхнина на *Мртво море*, а следъ малко и хубавата *Йорданска долина*. Автомобилътъ напуска асфалтовото шосе и ние пѣтуваме по пѣсьчна равнина къмъ рѣка Йорданъ. Стигаме и нея. Стоимъ на сѣщото мѣсто, гдето Исусъ Христосъ възприелъ светото кръщение отъ Йоана.